

Wachttermijn huisvesting ex-asielzoekers

Spreektekst Roxanne Smits, VluchtelingenWerk Midden Nederland lokatie Utrecht

Coa geeft door aan de gemeentes wanneer vluchtelingen een vergunning hebben en dan worden ze gekoppeld aan een gemeente waar ze een woning gaan krijgen. Het vierde huis van Woningnet krijgt van de woningbouwverenigingen door welke woningen bestemd zijn voor vluchtelingen. De beleidsambtenaar van de gemeente geeft de namen van de vluchtelingen door aan het Vierde Huis. Dze koppelt die 2 aan elkaar en geeft dat door aan Vluchtelingenwerk. Wij nemen dan contact op met de vluchteling (via de COA) die in een AZC in het land zit om hem/hen uit te nodigen de woning te bekijken en de benodigde papieren te verzamelen die de diverse instanties nodig hebben. Dat zijn kopie van de identiteitskaart, zorgverzekering, inkomensverklaring (bijna altijd van de COA) , acceptatieformulier van de woning, checklist huisvestingsvergunning. Nadat de vluchteling de woning bezichtigd heeft, komt hij bij vluchtelingenwerk langs om de papieren te brengen en een gesprek te hebben over de woning en achtergrond en andere relevante informatie om alvast in te schatten wat voor hulp iemand nodig heeft en in te lichten over het vervolgtraject. Wij sturen de benodigde formulieren naar de betreffende corporaties en instanties en daarna is het wachten op de woningbouwvereniging die doorgeeft wanneer de datum van contracttekenen is. Vluchtelingenwerk plant dan een regeldag. Die dag wordt via de COA aan de vluchteling doorgegeven en deze wordt dan op de betreffende dag in de woning verwacht waar ook een vrijwilliger van vluchtelingenwerk aanwezig is en iemand van de woningbouwvereniging. Daarna naar het BRP om de verhuizing door te geven en naar de gemeente afdeling Werk en Inkomen om een uitkering aan te vragen, woninginrichtingskrediet en een overbruggingslening waarvan de eerste huur betaald moet worden. Binnen een week na melding wordt de lening en het woninginrichtingskrediet uitbetaald omdat de vluchteling 2 weken na contracttekening het AZC moet verlaten en hij dus de tijd heeft de woning in te richten. Voor vluchtelingen geldt ook de uitzondering dat iemand die een uitkering aanvraagt eerst 4 weken werk moet zoeken.

In de praktijk is gebleken dat de procedure zoals die hierboven beschreven staat alleen kan werken als vluchtelingenwerk iedere stap monitort. Maatwerk is geboden.

////////

Reijnder Jan Spits, STUW Stichting Utrechtse Woningcorporaties

1

Bijdrage STUW-corporaties Raadsinformatieavond dinsdag 4 november 2014

Reijnder Jan Spits – Manager Volkshuisvesting Portaal Utrecht

Inleiding

De Utrechtse woningcorporaties – verenigd in de Stichting Utrechtse Woningcorporaties (STUW) – herkennen zich in het beeld dat de huisvesting van statushouders in Utrecht moeizaam verloopt. De cijfers spreken in dit geval voor zich. De achterstand van het aantal te huisvesten statushouders in de gemeente Utrecht was per 1 oktober opgelopen tot 270. De taakstelling voor de eerste helft van 2015 bedraagt 272. Dat dit niet alleen een probleem is voor de stad Utrecht bewijzen de cijfers voor de hele provincie. Tot 1 juli 2015 moeten er in de provincie Utrecht nog 1.303 statushouders gehuisvest worden.

Met het college van B&W zijn wij van mening, dat deze taakstelling alleen kan worden gehaald als de betrokken partijen in de “ huisvestingsketen” – COA, Vluchtelingenwerk, gemeente en corporaties – optimaal met elkaar samenwerken en tot creatieve oplossingen komen.

Bijeenkomst 13 oktober 2014

Op 13 oktober heeft op initiatief van het Regioplatform Woningcorporaties Utrecht (RWU) een bijeenkomst plaatsgevonden met vertegenwoordigers van het COA, Vluchtelingenwerk, de provincie en gemeente Utrecht en de woningbouwcorporaties uit de stad en omliggende gemeenten. Doel van deze

bijeenkomst was het inventariseren van de knelpunten in de ketensamenwerking rond de huisvesting van statushouders en het verkennen van mogelijke oplossingen om het tekort aan geschikte huurwoningen aan te pakken.

Knelpunten in de samenwerking

Een belangrijk knelpunt in de samenwerking – het aanleveren van onvolledige aanmeldingen vanuit het COA waardoor de huisvesting van deze statushouders onnodig vertraging oploopt – lijkt inmiddels opgelost door de landelijke afspraak die hierover is gemaakt door de betrokken partijen. De STUW-corporaties rekenen erop dat vanaf 1 januari 2015 dit ervoor zal zorgen dat corporaties hierdoor niet langer onnodig veel tijd en energie moeten steken in het afhandelingsproces van een aanmelding. En dat hierdoor – en dat vinden wij nog veel belangrijker – de huisvesting van de betrokken statushouders zo snel en soepel als mogelijk kan plaatsvinden.

In de bijeenkomst op 13 oktober zijn eveneens afspraken gemaakt over het “matchingsproces” tussen vraag en aanbod. In de huidige praktijk komt het nog wel eens voor dat het huisvesten van een statushouder niet lukt omdat specifieke huisvestingswensen of –eisen niet of niet tijdig worden doorgegeven door COA of Vluchtelingenwerk. Denk hierbij bijvoorbeeld aan statushouders die door fysieke gebreken niet in een appartement zonder lift geplaatst kunnen worden, terwijl veel van het corporatie-aanbod hier wel uit bestaat. Partijen hebben met elkaar afgesproken hier aandacht voor te hebben en te werken aan een helder kader van eisen bij de huisvesting van statushouders. Op deze manier moet het aantal “mismatches” worden teruggebracht en kan het huisvestingstraject sneller worden doorlopen.

Stichting Utrechtse Woningcorporaties

2

Naar de mening van de STUW-corporaties kan de gemeente Utrecht een regisserende rol spelen bij het opstellen van dit kader.

Knelpunten in het aanbod

Hoe goed we de ketensamenwerking ook vormgeven, het knelpunt dat er te weinig woningen vrijkomen voor deze doelgroep zal hierdoor niet opgelost worden. Veel statushouders zijn jongeren onder de 23 jaar, die vanwege het recht op huurtoeslag een woning nodig hebben van maximaal € 389,- per maand. Aanbod dat er vrijwel niet is. Een aanzienlijk aantal statushouders bestaat uit grote gezinnen, die grote woningen nodig hebben. Aanbod dat er ook niet in voldoende mate is of betaalbaar is voor deze groep. Statushouders concurreren op de woningmarkt met woningzoekenden die vanuit zorginstellingen en de maatschappelijke opvang uitstromen in de reguliere woningmarkt. Ook deze groepen willen wij als Utrechtse woningcorporaties huisvesten en ook hier hebben wij met de gemeente Utrecht prestatieafspraken over gemaakt. En tenslotte willen wij als Utrechtse corporaties ook kunnen voldoen aan de huisvestingsvraag van “gewone” Utrechtse woningzoekenden, die soms 8–9 jaar op een wachtlijst staan.

Creativiteit om het aantal beschikbare woningen te vergroten is – met al deze druk op de woningmarkt vanuit deze verschillende groepen – dan ook nodig. Kan de particuliere huursector wellicht een rol spelen bij de oplossing? Kunnen leegstaande rijks- of gemeentekantoren en leegkomende verzorgingshuizen worden ingezet bij het huisvesten van statushouders? Bieden containerwoningen, sloopwoningen of studenteneenheden een oplossing? En wat zijn de gevolgen voor de leefbaarheid bij een te grote clustering van statushouders? Tijdens de bijeenkomst op 13 oktober is afgesproken dat de Utrechtse woningcorporaties deze mogelijkheden actief zullen verkennen. Vanzelfsprekend gaan we er hierbij vanuit dat we hierin samen met de gemeente optrekken.

Afsluiting

Samenvattend onderschrijven wij als Utrechtse corporaties de urgentie van de problematiek rond het huisvesten van de statushouders in Utrecht. Samen met de gemeente willen wij actief op zoek naar creatieve oplossingen en werken wij aan een optimale samenwerking tussen de betrokken partijen in de huisvestingsketen. Door samen de problemen te benoemen en oplossingen te zoeken hopen wij dat wij de taakstelling van de gemeente – die wij ook als onze taakstelling zien – te kunnen behalen.

